

i Betragtning for hende, hvorimod den med Halvdelen regnes den Lærerinde til gode, hvis Pogeskole først er bleven omdannet efter 1899, og det saa meget mere, som denne Begrænsning efter det nys bemærkede ikke gælder Lærere; der have været ansatte ved Biskoler. Lærerinderne føle det som en uforstaaelig og uforklarlig Forskel, der her er gjort, og som en Ubillighed. De have jævnlig andraget om en Forandring i dette Forhold, og Danmarks Lærerforening har nu taget sig af deres Sag og har indgivet et Andragende til Regering og Rigsdag derom. Jeg har ment at burde rydde dette lille Spørgsmaal ud af Verden ved at give de omtalte 21 Lærerinder — det er det Tal, det drejer sig om — den samme Ret, som Biskolelærerne fik i 1902, og den samme Ret som de øvrige Pogeskolelærerinder, der have faaet fast Ansættelse efter Skoleloven af 1899. Det hele drejer sig kun om 9,000 Kr. straks og derefter om tilsammen 4,000 Kr., fordelte i de første 8 Aar, hvorefter Loven taber sin Virkning, idet de saa have opnaaet den højeste Tjenestealder. Naar jeg nu anbefaler dette lille Lovforslag til det høje Ting, kan jeg ikke slutte med den almindelige Vending, der ofte bruges om saadanne Smaalove, at Forslaget af det andet Ting, hvor det har været fremsat, er vedtaget uforandret. Det er nemlig blevet helt forandret under Behandlingen i det andet Ting, baade for saa vidt angaar Tekst og Titel. Men Lovens Hensigt og dens Virkning er uforandret den samme som ifølge det af mig fremsatte Forslag. Den skete Forandring er nemlig rent formel; og at den er bleven saa omfattende, at der er kommet en helt ny Tekst og en ny Titel, har alene sin Grund i følgende Forhold. Jeg havde stillet Forslaget som en Ændring til Skoleloven. I det andet Ting fandt man imidlertid, at da Forslaget angaar et Forhold, der kun varer en bestemt kort Aarrække, hvorefter Virkningen forsvinder, vilde det være formelt rigtigere at lade det fremtræde som en særlig Lov i Stedet for som et snart forsvindende Tillæg til Skoleloven. Forslagets Virkning er altsaa ganske den samme som efter det oprindelig af mig fremsatte Forslag, og jeg skal hermed have den Ære at anbefale det til det høje Tings Velvillie.

Goos: I Henhold til de Udtalelser, der fremkom fra den højtærede Kultusminister, og de Bemærkninger, hvormed Ministerens oprindelige Forslag er led-

saget, skal jeg paa det bedste anbefale denne Sag til hurtig Fremme. Det drejer sig her ganske vist ikke om et Retskrav, men om et Billigheds- og et Lighedskrav, som ogsaa den samlede Lærerforening har givet sin Støtte. Man bør give Lærerinderne den Indrømmelse, som der her er Tale om, og da jeg ligesom den højtærede Kultusminister finder den Forandring, der er gjort i Lovforslagets Form i Folketinget, som værende uden Betydning for Realiteten, skal jeg tillade mig at anbefale dette høje Ting at vedtage Forslaget i uforandret Skikkelse.

Johansen: Jeg vil ogsaa gerne anbefale dette lille Lovforslag og give det min Tilslutning, fordi det er billigt, at Lærerinderne faa denne Begunstigelse. Lønnen, de faa, er jo i Forvejen grumme lille, og jeg vil med Glæde være med til at imødekomme de Ønsker, der ere fremkomne fra Lærerindernes Side gennem Lærerforeningens Bestyrelse. Lovforslaget anbefaler sig selv, og jeg skal med disse faa Ord medgive det dette Ønske paa Vejen, at det kan blive vedtaget uforandret.

Da ingen yderligere begærede Ordet, sluttedes Forhndlingen.

Lovforslagets Overgang til 2den Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Den sidste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om elektriske Stærkstrømsanlæg.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 3597 ff.)

Sagen sattes under Forhandling.

Rambusch: Det Lovforslag, som her er forelagt, er af en saa speciel teknisk Karakter, at der kunde være Grund til at rejse det Spørgsmaal, om det er rigtigt og nødvendigt for Lovgivningsmagten at give Regler med Hensyn hertil. Jeg skal straks sige, at jeg mener, at dette Spørgsmaal ubetinget maa besvares med Ja, og det ganske særlig af Hensyn til de store Interesser, der her staa paa Spil. Det drejer sig i mangfoldige Tilfælde om intet mindre end om Liv og Død, thi de